

(наприклад, на державних підприємствах), або пропонуватися в інтересах залучення та збереження кваліфікованої робочої сили [6, с.128].

Соціальне забезпечення працівників, розвиток їх особистості, збереження здоров'я є умовою успішної діяльності організації (фірми). В якості мотиваційного ресурсу управління, соціально-орієнтована кадрова політика організації і пов'язані з нею соціальні послуги, повинна сприяти тому, щоб працівники задовольняли свої потреби, інтереси та ціннісні орієнтації. Фінансування соціального забезпечення за рахунок бюджетних коштів прямо залежить від ефективності економіки. Економічний спад може призводити до перевантаження державних фінансів та відповідних негативних наслідків. Однак, застосування цього принципу є необхідним у випадках неможливості надання соціальних гарантій відносно тих ризиків, до яких неможливо застосувати принцип страхування.

Створення ефективної системи соціального розвитку працівників організації є невід'ємною умовою розвитку всякого суспільства. Розвиток цивілізованої держави може здійснюватись тільки разом з дією соціального захисту населення.

Література:

1. Хміль Ф.І. Основи менеджменту: Підручник. — К: Академвидав, 2003. — 608 с.
2. Крамаренко В.І. Менеджмент: Навч. посіб. — Київ: ЦУЛ, 2007. — 248 с.
3. Занюк С С Психологія мотивації: Навч. посіб. — К.: Либідь, 2002. — 304 с.
4. Бойко М.Д. Трудове право України. Навчальний посібник. Курс лекцій. К.: Олан, 2002. — С. 23.
5. Бойко М. Д. Право соціального забезпечення України: Навч. Посіб. — К.: Олан, 2011. — С. 8, 18.
6. Приходько С. Здійснення громадянами права на соціальний захист та гарантії його забезпечення. Право України, 2008, № 2. — С. 20.
7. Яблоновська Г.Г. Сімейна політика та соціальний захист осіб із сімейними обов'язками як складова частина соціальної політики України. Право і безпека, 2009/4'4. — С. 156.

Марія БІЛАН

слухачка магістратури за спеціальністю

«Державна служба»

(науковий керівник: д.е.н., професор кафедри менеджменту та публічного управління Микитюк П. П.)

МОДЕРНІЗАЦІЯ ІНСТРУМЕНТАРІЮ АНТИМОНОПОЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ

На сьогодні перед Антимонопольним комітетом України (надалі - АМКУ) поставлено важливі завдання щодо захисту економічної конкуренції та боротьби зі зловживанням монополюючим становищем в Україні – здійснювати державний контроль за дотриманням законодавства у цій сфері, контроль за концентрацією, узгодженими діями суб'єктів господарювання, сприяти розвитку добросовісної конкуренції, тощо.

Враховуючи те, що питання захисту економічної конкуренції та боротьба із зловживанням монополюючого становища є надзвичайно важливим для України як країни, що крокує в напрямку формування міцної економіки, питання реформи та модернізації діяльності АМКУ є надзвичайно актуальним.

Контроль за підтриманням конкурентного середовища на ринках України та боротьба з їх монополізацією в Україні є функцією держави.

Захист конкуренції та регулювання монополізму здійснюється рядом державних органів. Чільне місце в цій системі належить Кабінету Міністрів України, який здійснює широкі повноваження в сфері забезпечення розробки та здійснення загальнодержавних програм економічного розвитку (в тому числі програм демонополізації і захисту конкуренції), проведення економічної політики держави в сфері цін, податків фінансової діяльності, встановлює параметри та механізми антимонопольного регулювання. Здійснювати певні функції у сфері конкуренції уповноважене Міністерство економічного розвитку і торгівлі України.

Провідне місце у сфері реалізації державної політики щодо захисту економічної конкуренції займає Антимонопольний Комітет України, діяльність і правовий статус якого визначається Конституцією України, законами України «Про центральні органи виконавчої влади» від 17.03.2014 року, «Про Антимонопольний комітет України» від 26.11.1993 року, «Про захист економічної конкуренції» від 11.01.2001 року а також Розпорядженням АМКУ «Про затвердження Тимчасових правил розгляду

справ про порушення антимонопольного законодавства України» від 19.04.1994 року, тощо.

Згідно із згаданими нормативно-правовими актами АМКУ є органом виконавчої влади зі спеціальним статусом. АМКУ є підконтрольний та підзвітний Кабінету Міністрів України а до його складу входять голова АМКУ та вісім уповноважених Верховною радою України.

На сьогодні основними завданнями діяльності АМКУ є: здійснення державного контролю за дотриманням законодавства у цій сфері, контроль за концентрацією, узгодженими діями суб'єктів господарювання, сприяння розвитку добросовісної конкуренції. Відповідно до вже згаданих нормативно-правових документів, для виконання цих завдань АМКУ має широкі повноваження, наприклад, приймати та розглядати заяви та справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, проводити за ними розслідування, приймати, переглядати та перевіряти рішення у цих справах і давати висновки, щодо кваліфікації дій відповідно до законодавства.

Разом з тим, у зв'язку із розвитком сучасних економічних відносин розвитком міжнародної конкуренції Україна потребує створення платформи для усунення структурних перешкод, що заважають розвитку конкуренції в українській економіці, а також усунення штучних регуляторних бар'єрів, що ускладнюють вступ на ринок та розвиток нових суб'єктів господарювання. Тому подальше вдосконалення конкурентної політики постає першочерговим завданням.

При визначенні напрямів модернізації конкурентного законодавства слід звернути увагу на вирішення таких завдань: підвищення рівня захисту суб'єктів господарювання від недобросовісної конкуренції та обмежень у конкуренції; захист національного товаровиробника в умовах міжнародної конкуренції; приведення вітчизняного законодавства у відповідність до міжнародних норм щодо регулювання конкурентних відносин.

Можна визначити наступні напрями модернізації конкурентного законодавства України в сучасних політичних і економічних умовах:

1. Модернізація антимонопольного та конкурентного законодавства та його узгодження із вимогами ЄС щодо конкурентних відносин.

2. Модернізація конкурентного законодавства у зв'язку із реформуванням системи державної допомоги.

3. Модернізація інституційних засад конкурентних відносин.

4. Модернізація термінологічного апарату конкурентного законодавства з метою його узгодження з існуючими міжнародними

нормами, а також нормами господарського законодавства.

Крім того, важливою проблемою у сфері антимонопольно-конкурентної політики України є недосконалість системи державного управління в цілому: підвищення ефективності антимонопольно-конкурентного регулювання може бути досягнуте лише при скороченні масштабів тіньової економіки та корупції; зменшенні кількості державних органів регулювання й контролю за діяльністю монополій; одночасному підвищенні їх відповідальності за прийняті рішення; чіткому розподілі функцій між різними контролюючими структурами; приведенні вітчизняної законодавчої бази у відповідність з нормами міжнародного права тощо.

Таким чином, сучасний стан функціонування та розвитку економіки України вимагає переоцінки системи конкурентної політики держави, важливою роллю в якій виступає посилення діяльності Антимонопольного комітету України як інструмента для стимулювання економічного прогресу. В контексті цього пріоритетом розвитку має стати впровадження реформ з метою масштабної переорієнтації та адаптації економічної системи України до світових тенденцій, а також розвитку її міжнародної конкурентоспроможності.

Вирішення вищенаведених проблем вбачається у створенні умов для подальшого розвитку конкурентоспроможності національної економіки на міжнародних ринках. Передумовою досягнення цієї мети є вдосконалення державної конкурентної політики та подальша гармонізація українського конкурентного законодавства з найкращою міжнародною практикою.

Література:

1. Конституція України
2. Про Антимонопольний комітет України : Закон України від 26.11.1993 р. № 3659-12. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua>
3. «Про захист економічної конкуренції»: Закон України від 11.01.2001 року № 2210/III [Електронний ресурс] — Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2210-14>.
4. Борисенко З.М. Конкурентна політика держави: Підручник /З.М.Борисенко . – К.: Університет економіки та права «КРОК», 2013. – 272 с.
5. Малюк М.О. Актуальні проблеми діяльності Антимонопольного комітету України /М.О.Малюк //Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право». Випуск 33. Том 2. С. 47 – 53.